

[Kammersgaard.]

at der i Betænkningen som Bilag 7 findes en Henvendelse fra Kiropraktisk Patientforening, som en Del af Udvalgets Medlemmer har ønsket optaget, men som en anden Del ikke har fundet det paakrævet eller ønskeligt at optage. De Medlemmer, der ikke har ønsket denne Henvendelse aftrykt, er følgende: Bindslev, Bjerring, Hauberg, J. P. Jensen, Kammersgaard, Elna Munch og C. J. F. Sven. Disse Medlemmer ønsker altsaa at tage Afstand fra denne Offentliggørelse, idet Henvendelsen ved Benyttelsen af et Brev fra en navngiven Læge har faaet en saadan Karakter, at vi ikke skønner, den er egnet til Offentliggørelse.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale de af Indenrigsministeren stillede og af hele Udvalget eller et Flertal af det tiltraadte saavel som de af Udvalget stillede og af Indenrigsministeren tiltraadte Ændringsforslag til Vedtagelse.

Svend Nielsen: Som det fremgaar af Betænkningen, er der opnaaet Enighed i Udvalget om en lang Række Ændringsforslag til dette Lovforslag. Det er efter mit Skøn beklageligt, at der ikke er opnaaet Enighed om *alle* Bestemmelserne i Lovforslaget, thi for det første er det et Lovforslag, som der ikke er saa meget som en eneste Gnist af Partipolitik i, og for det andet er der adskilligt af det, der ikke er opnaaet Enighed om, som ganske afgjort er af meget stor Betydning. Det havde derfor efter min Mening været i høj Grad ønskeligt, om alle Ændringsforslag kunde have været fremlagt her i Tinget med den Styrke, som det altid giver, at alle Rigsdagens Medlemmer staar enige. Men det har altsaa ikke været muligt, og jeg skal nu prøve paa at gøre Rede for de Synspunkter, som har været afgørende for Venstre, i Haab om, at det under Lovforslagets videre Gang i Rigsdagen vil være muligt at faa i alt Fald en Del af Venstres Ændringer føjet ind i Lovforslaget, før det faar Lovskraft. De Ændringsforslag, som Venstres Medlemmer har stillet, for et enkelt Vedkommende i Forbindelse med det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven og for nogle andres Vedkommende sammen med det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, men som der altsaa ikke er opnaaet Enighed om, er efter vort Skøn saa retfærdige og saa betydningsfulde, at de burde være en Bestanddel af en kommende Lægelov.

Ændringsforslag Nr. 17 er stillet af Venstre alene. Det indfører en Pligt for

Lægen til at give fornøden Oplysning, hvis det kommer til hans Kundskab, at han ved sin Behandlingsmaade har tilføjet en Patient Skade. Forholdet er jo det, at en Læge i Følge dansk Rets almindelige Regler er erstatningspligtig, hvis han ved sin Behandling tilføjer Patienten direkte Skade, men Forholdet er jo ogsaa det, at er en saadan Skade indtraadt, enten det nu skyldes en ligefrem fejlagtig Behandling eller grov Skødesløshed fra Lægens Side, saa ligger det i Sagens Natur, at det i mange Tilfælde kun er Lægen, der ved, og kun Lægen, der kan vide, at det er ham, der ved sin Behandling har tilføjet Patienten Skade, maaske *varig* Skade. Derfor bør det efter vor Opfattelse være saaledes, at naar Lægen kommer til Kundskab om, at han har tilføjet en Patient en Skade, som maaske kan genere denne for hele Livet, bør han ogsaa have Pligt til at give Meddelelse derom. Hvis man ikke indfører en saadan Oplysningspligt for Lægen, som Venstre her foreslaar, vil hans Erstatningspligt i mange Tilfælde slet ingen Værdi have for Patienten. Hvis, for nu at tage et Eksempel, en Patient bliver behandlet for en Ørelidelse, og Lægen da ved en uforsigtig Behandling sprænger Patientens Trommehinde, ja, saa kan Patienten ikke vide noget som helst om det, det er kun Lægen, der ved, og kun Lægen, der kan vide, at han har sprængt Patientens Trommehinde og maaske gjort ham tunghør for Resten af Livet. Og hvis nu Lægen ikke har Pligt til at give Meddelelse derom, har Erstatningspligten i dette Tilfælde ingen som helst Værdi for Patienten. Saaledes bør det efter vor Opfattelse ikke være. Nu er det paa den anden Side en given Ting, at Lægen maa have *noget* Margen, jeg vil ogsaa gerne tilføje en ret bred Margen, thi det kan ikke nægtes, at det er en ret farefuld Virksomhed, de har, ikke mindst naar det drejer sig om operative Indgreb. Men det er dog efter vort Skøn at gaa for vidt, naar man f. Eks. ved Operationer ved Skødesløshed har glemt Servietter, Klemmer og lignende i Saaret og Lægen søger at dække sig selv eller en Kollega ved at bilde Patienten ind, at det er sundt og godt, at Saaret er betændt og holdes aabent, saa Usundheden kan buldne ud af Kroppen. Selvfølgelig er det meget godt, at Naturen forsøger at afhjælpe Lægens Fejltagelser, men saadanne grove Fejltagelser bør ikke finde Sted, og i hvert Fald bør, hvis de sker, Lægen have Pligt til at give Patienten Meddelelse derom, saa snart det kommer til hans Kundskab, i Stedet for at skjule det. Indføres